

Spejderbevægelsen

6 spejderbevægelsens start

8 Baden-Powell

8 spejderbevægelsens udvikling

verdensspejderbevægelse

9 spejderlov og -løfte
Sct. Georg

10 spejderarbejdet i Danmark

12 DDS i dag
aldersinddeling

Spejderbevægelsen

Historien om spejderbevægelsen er lang og spændende som et eventyr.

Det hele startede for alvor i 1907 i England. En mand der hed Robert Baden-Powell samlede en flok drenge til den første spejderlejr på øen Brownsea. Baden-Powell delte drengene i mindre grupper, som han kaldte patruljer. Patruljerne fik hver sin lejrplads og hver sit kendemærke. Hver patrulje blev ledet af en dreng, der var lidt ældre end de andre.

I dag, mere end 80 år senere, er patruljesystemet stadig et vigtigt redskab i spejderbevægelsen.

Nu om stunder er børn næ-

sten hele tiden omgivet af voksne. Men børn har også brug for at være alene og brug for at skulle klare sig uden voksne. Det er ikke helt let at få en patrulje til at fungere. Men de børn der får lov at prøve, får en masse ud af det.

Patruljerne på Brownsea fik mange opgaver der hver dag blev gjort lidt sværere. De fleste af opgaverne drejede sig om at klare sig i primitive omgivelser.

Patruljerne skiftedes til at have nattevagt med overnatning i bivuak i stedet for i telt.

Hver dreng medbragte overtøj, tæpper, kogeкар og tændstikker. Maden blev tilberedt primitivt.

Baden-Powells patruljer lærte at klare en masse udfordringer sammen.

På Brownsea havde drengene ofte lejrball og stemningen har helt sikkert været høj.

Lejrball var noget nyt, og midt i drengeflokken sad Baden-Powell. Han kunne fortælle om sit lange og spændende liv, så drengene var ved at tabe både næse og mund.

Baden-Powell, eller B.-P. som han oftest kaldes, havde været officer i den britiske hær. Mange år med svære opgaver under fremmedartede vilkår medvirkede til, at B.-P. udviklede en sjælden grad af opfindsomhed, baseret på god jagttagelsesevne og fantasi.

Allerede i drengesårene på Charterhouse kostskole blev hans sanser skærpet. En af hans yndlingsbeskæftigelser var at iagttage dyr og mennesker fra toppen af et træ.

Efter en periode i Indien blev B.-P. i 1884 sendt til Sydafrika, til Bechuanaland og Matabeleland, hvor han blandt andet præsterede at rejse over 1000 km på hesteryg. Noget af vejen var han forklædt og udgav sig for at være journalist.

Næste gang B.-P. kom til Sydafrika, var en af hans opgaver at deltage i omringningen af zulu-høvdingen Dinuzulus fæstning. B.-P. var alene da han nåede frem til fæstningen, men forstærkningen var undervejs.

De indfødte blev bange da de så ham. Men forskrækkelsen vendte sig til forbløffelse da de så B.-P. give sig til at lege med et barn der græd.

I 1895 blev B.-P. igen sendt til Afrika, denne gang til Ashanti (Ghana) på Afrikas vestkyst. Her skulle han organisere et stort hold indfødte. De skulle finde ud af hvor Ashantikongen Prempeh opholdt sig, og hvordan man kunne bane sig vej frem til ham. Der viste sig at være 240 km gennem

ufremkommelig jungle. Ved hjælp af opfindsomhed og ihærdighed løste B.-P. også denne opgave.

Så fulgte nogle år i Indien, og herefter gik turen tilbage til Sydafrika. B.-P. blev i 1899 kaldt op til generalen (G.) i krigsministeriet. Her fandt følgende samtale sted:

G.: Jeg vil bede Dem rejse til Sydafrika.

B.-P.: Javel, Sir.

G.: Kan De rejse på næste lørdag?

B.-P.: Nej, Sir.

G.: Hvorfor ikke?

B.-P.: Der går ingen båd lørdag, men jeg kan rejse fredag.

Ordskiftet var karakteristisk for B.-P., der satte en ære i at være »parat« også til helt uforudsete opgaver. Dette princip indgik i den senere træning af drenge. »Be Prepared«, eller på dansk »Vær bered« blev – og er stadig – spejderbevægelsens motto.

Under opholdet i Sydafrika blev B.-P. specielt kendt for sin indsats i byen Mafeking, der i år 1900 blev belejret af boerne. Den lille by klarede en meget lang belejring takket være B.-P.s fantasi, dristighed og menneskekundskab. Han organiserede og uddannede grupper af børn og voksne, så de kunne klare forskellige opgaver indtil der kom forstærkninger udefra.

Under de vanskelige forhold opdagede B.-P. at børn kan lære og præstere det utrolige hvis man viser dem tillid og giver dem udfordringer.

Disse erfaringer gav ham lyst til at gå i gang med noget helt nyt da han som 50-årig trak sig tilbage fra militæret.

Hjemme i England fandt han at der var for mange børn og unge, der var passive og uinteresserede. Han begyndte derfor at udvikle opdragelsesmetoder der var baseret på hans oplevelser i Afrika.

På Brownsea bemærkede B.-P. at børn lærer mest af selv at arbejde med problemerne fremfor at få lange kedelige instruktioner.

»Learning by doing«, eller »at lære ved at man selv gør det« blev et princip der stod sin prøve i løbet af de første år. Princippet anvendes i dag over hele verden.

Spejderbevægelsens udvikling

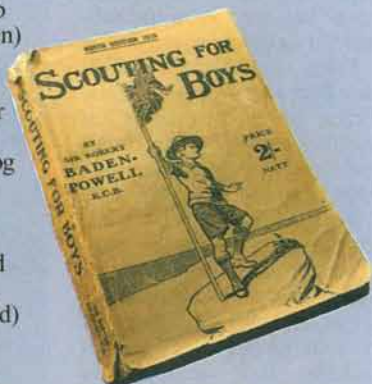
Rygtet om Brownsea Island spredtes hurtigt over hele England, ikke mindst da B.-P. i 1908 begyndte at udgive nogle hæfter, som kaldtes »Scouting for Boys«. Hæfterne var fyldt med praktiske anvisninger og spændende og udviklende opgaver og historier.

Hæfterne blev modtaget med begejstring. Allerede året efter var der 60 000 drenge med i England.

Materialet fra hæfterne blev senere udgivet i bogform og trykt i mange oplag og på mange sprog.

Hæfterne var naturligt nok inspireret af B.-P.s oplevelser i Indien og Afrika:

- pionerarbejde og knob (Ashanti-ekspeditionen)
- jagttagelsestræning (spiontjeneste)
- viden om dyr og natur (spiontjeneste)
- primitiv madlavning og lejliv (spiontjeneste)
- kort og kompas (Matabeleland)
- klare sig på egen hånd (zulu- og swazifolket, ritualer for unge mænd)
- give ansvar til unge (Mafeking)
- teater og underholdning (skuespil, Indien og England).

Baden-Powells »Scouting for Boys« blev trykt på mange sprog.

Pigerne kommer med

Selv om det bestemt ikke var meningen fra starten, begyndte der alligevel snart at dukke piger op i uniform.

B.-P.s søster Agnes blev bedt om at udforme metode og program for piger. B.-P.s hustru Olave St. Clair Soames – eller Lady B.-P. – overtog senere denne opgave.

Robert Baden-Powell (22. februar 1857 - 8. januar 1941) og Olave St. Clair Soames (22. februar 1889 - 25. juni 1977) blev gift i oktober 1912. 100 000 spejdere gav hver 1 penny til bryllupsgaven, en bil.

Verdensspejderbevægelse

Spejderarbejdet spredtes hurtigt til andre lande. I 1920 blev den første verdensjamboree for drenge afholdt i London. I 1924 afholdtes den anden verdensjamboree ved Ermelunden i Danmark.

B.-P. og hans hustru, Lady B.-P., brugte de næste mange år på at udbrede spejderbevægelsen. De rejste verden rundt

og holdt foredrag og skrev bøger, med det formål at fremme spejderidéen.

Optakten til 2. verdenskrig gjorde det svært for B.-P. at opretholde troen på et verdensbroderskab. B.-P. havde lagt stadig større vægt på fredsperspektivet og var derfor dybt bekymret da han i 1941 døde 84 år gammel i Kenya.

Olave Baden-Powell fortsatte sit utrættelige arbejde for spejderbevægelsen frem til sin død i 1977. På dette tidspunkt var der ca 20 millioner pige- og drengspejdere i over 120 lande.

Det internationale fællesskab er efter 2. verdenskrig igen blevet styrket. Som et symbol på dette fællesskab festligholder pigespejdere og i mange lande også drengspejdere den 22. februar, »Tænkedag«, som er både B.-P.s og Lady B.-P.s fødselsdag.

Spejderbevægelsen har i årenes løb udviklet sig meget og forskelligt fra land til land, men grundprincipperne er dog stadig de samme.

Børn udvikler sig når man viser dem tillid og stiller dem over for udfordringer af stigende sværhedsgrad.

Børn har brug for enkle leve-regler som de kan forpligte sig til at overholde.

Disse leve-regler er udtrykt helt enkelt i spejderlov og -løfte. Trods store sproglige og kulturelle forskelle er grundelementerne i spejderlov og -løfte ens over hele verden.

Spejderloven

Den der er med i spejdernes fællesskab, gør sit bedste for:

- at finde sin egen tro og have respekt for andres,
- at værne om naturen,
- at være en god kammerat,

- at være hensynsfuld og hjælpe andre,
- at være til at stole på, at høre andres meninger og danne sine egne,
- at tage medansvar i familie og samfund.

Spejderløftet Motto

Jeg lover at holde spejderloven.

Vær beredt.

... at hjælpe andre

I nogle spejderkorps, blandt andre DDS, er der tradition for at spejderne i den lokale gruppe mødes på Sct. Georgs dag, den 23. april, hvor de nye spejdere aflægger spejderløftet. Bagefter bekræfter alle spejderløftet sammen.

Sct. Georg var ifølge sagnet en tapper ridder, der ufortrødent gik løs på en forfærdelig drage for at frelse en prinsesse. Da han havde tilintetgjort dragen med sit sværd, drog han bort uden at få belønning for sin indsats.

Et af principperne i spejderarbejdet er at tage medansvar både i de nære omgivelser og i et lidt større perspektiv. I DDS har det blandt andet ført til samarbejdsprojekter med spejderkorpsene i Sudan, Nepal og Ghana. I Sudan var DDS med til at bygge en kyllingefarm og en grøntsagsfarm, hvor spejderledere og andre unge fik mulighed for både teknisk uddannelse og ledertræning. I Nepal har DDS været med til at gennemføre et træplantningsprojekt for at sikre erosionstruede områder. I Ghana samarbejder vi med spejderkorpsene om ledertræning og støtte til at udvikle spejderarbejdet i landet.

Sct. Georg som spejder tegnet af B.-P.

Spejderarbejdet i Danmark

I efteråret 1909 holdt dr. phil. Oscar Hansen et foredrag om »Scouting for Boys« på Gl. Hellerup gymnasium. Rektor Hartvig Møller oprettede den 19. november 1909 den første egentlige spejderpatrulje med drenge fra skolen. I december 1910 oprettedes Det Danske Spejderkorps (DDS). Den første pigepatrulje blev optaget i en drengetrop den 10. oktober 1910. Dette blev starten til Det Danske Pigespejderkorps (DDP)

Omtrent på samme tidspunkt blev nogle unge KFUM'ere begejstrede for spejderidéen.

KFUM-spejderarbejdet blev startet, i en periode som en division under DDS, men fra 1916 som et selvstændigt korps. I 1919 stiftedes KFUK-spejdernes korps.

Hermed var grunden lagt for de fire spejderkorps der i de næste mange år tilbød spejderarbejde til et meget stort antal børn og unge.

KFUK-spejderne og KFUM-spejderne på et kristent forkyndende grundlag, DDS og DDP på et ikke-forkyndende grundlag. De fire korps har tilsammen konstant haft mellem 80 og 100.000 medlemmer.

Sct. Georgs Gilderne

I 1933 stiftedes Sct. Georgs Gilderne. Foreningen fungerer dels som en slags støtforening for spejderkorpsene, og dels som et sted hvor spejderidealene fortsat kan efterleves uden krav om et aktivt lederhverv.

Danske spejderkorps

I dag er der tre store spejderkorps. Det Danske Pigespejderkorps (»de blå«) og Det Danske Spejderkorps (»de gule«) blev nemlig sluttet sammen til det nuværende Det Danske Spejderkorps den 1. januar 1973.

KFUM-spejderne optager både piger og drenge, mens KFUK-spejderne kun optager piger.

Spejderkorpsene samarbejder om en række opgaver, først og fremmest om den internationale repræsentation i de nordiske og europæiske spejder-

organer samt i de to verdensspejderorganisationer (WAGGGS: World Association of Girl Guides and Girl Scouts – og WOSM: World Organization of the Scout Movement).

Samarbejdet sker gennem Pigespejdernes Fællesråd under ledelse af Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte, og gennem Fællesrådet for Danmarks Drengespejdere.

Spejderkorpsene samarbejder også om en række konkrete opgaver, fx afholdelse af seminarer med nordisk eller

europæisk deltagelse, gennemførelse af fælles orienteringsløb, planlægning af den årlige radio-spejderbegivenhed (JOTA, Jamboree-On-The-Air), gennemførelse af international lederlejr, fjeldkurser og driften af spejdercentre.

I fællesrådernes arbejde deltager også de mindre spejderkorps: baptistspejderne, det grønlandske spejderkorps og de færøske spejderkorps.

De danske spejderkorps har desuden i mange år haft kontakt med spejderkorpset i Sydslesvig.

DDS i dag

Det Danske Spejderkorps' formål blev fastlagt i 1973 da det daværende DDP og DDS blev sluttet sammen (se side 286).

Korpset har ved sammenlægningen markeret at samarbejde mellem piger og drenge er vigtigt. Det bestemmes dog lokalt af spejdernes forældre i den enkelte gruppe, på hvilke alderstrin, der skal være fælles afdelinger for piger og drenge. Også i denne forbindelse er det slået fast at DDS bygger på et solidt forældresamarbejde.

De enkelte gruppestyrelser, der overvejende består af forældrerepræsentanter, har det fulde ansvar for, at gruppen arbejder

efter korpsets formål. Gruppeledelsen (de uniformerede ledere) har det daglige pædagogiske ansvar for arbejdet i gruppen.

Korpset består i dag af 34.000 medlemmer, fordelt på 600 grupper. Grupperne er samlet i 43 divisioner. Korpset har således tre organisatoriske niveauer: gruppe, division, korpset.

Korpsets overordnede myndighed er korpserådet (generalforsamlingen), der samles hvert andet år. I generalforsamlingen deltager både ledere og forældrerepræsentanter.

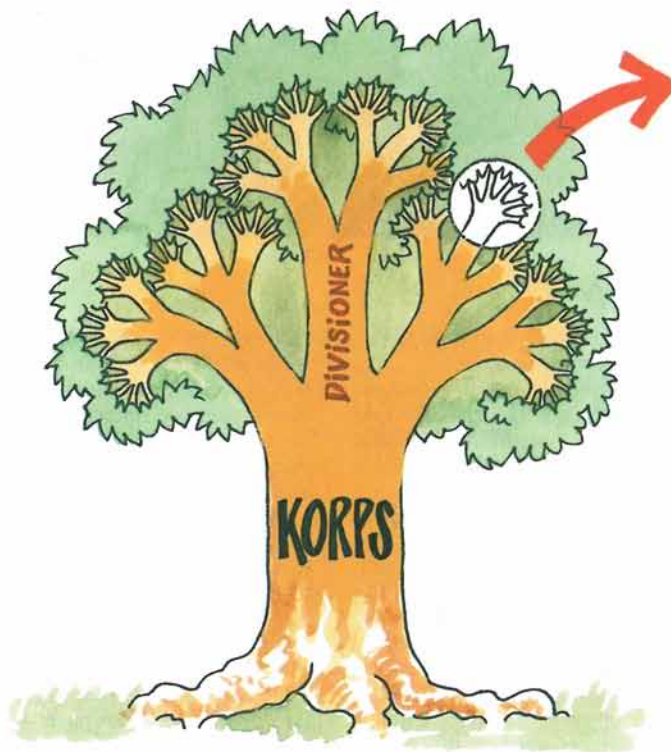
I 1985 gennemførtes princippet om direkte ungdomsre-

præsentation i alle styrelser (ung i styrelsen), både på gruppe- og divisionsplan.

I korpsets ledelse, der er valgt af korpserådet til at varetage den løbende ledelse af DDS, skal der være mindst to repræsentanter der er under 24 år.

Korpset er et serviceorgan for grupperne. Korpset sørger således blandt andet for udarbejdelse af arbejdsstof til alle aldersklasser og for ledertræningstilbud til alle ledere og styrelser.

Desuden udgiver korpset blade med idéer, oplysninger og debat, til både spejdere og ledere.

Aldersinddeling

De vejledende aldersgrænser for medlemmer af Det Danske Spejderkorps ser sådan ud:

Mikrospejderne:	6-8 år
Minispejderne:	8-10 år
Juniorspejderne:	10-12 år
Spejderne:	12-16 år
Seniorspejderne:	16-23 år